Cinci jucători, cinci atitudini și... un gol. Așa a deschis scorul Dinamo Bacău în partida cu Progresul

Foto : V. BOGDĂNEȚ

TOATE GÎNDURILE DUC LA ATENA!

(Urmare din pag. 1)

nervos : „Întindere. Azi nu joc".

Discuția se reia. E rîndul lui E. Vogl. Vorbește calm, apăsat despre marcaj : „Cu echipa Israelului, nici nu ne încălzisem bine și primisem trei goluri...". *Vă amintiți, băieți ? La cuvîntul Ghergheli, care a mai jucat — ca și Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Dan și Mocanu — contra Greciei, la Atena, în 1967 :* „Sideris și coechipierii săi aleargă mult, sar la cap ca niște... săritori la înălțime, dar pasează puțin, nu prea au tehnică. Aici trebuie să-i batem. Cu pase pase la nesfîrșit. Păcat că nu va juca Radu...". *Într-adevăr, neobositul mijlocaș de pe Wembley va lipsi la Atena. I s-a recomandat o lună de repaus.*

Intervine din nou Angelo Niculescu : „După Sideris, cel mai periculos atacant grec este Papaioanu. L-am văzut de trei ori și de trei ori a jucat... altceva ! Cînd mijlocaș retras, cînd avansat, cînd vîrf de atac. El va fi un mare pericol".

Mă uit la Dan, prezumptivul lui adversar. Privește lung, de parc-ar spune : „Ei, poate n-o fi chiar așa...".

Ședința la sfîrșit. Îmi aduc aminte ultima replică :

— Ce părere aveți, băieți, de marcaj ?

— O să răspundem în... practică ! — *șoptește Hălmăgeanu*

★

Terenul „23 August" II. Plouă mărunt, ca toamna. De cinci minute s-a terminat încălzirea și, sub conducerea antrenorului C. Drăgușin, a început un meci-școală între „galbeni" — Ghiță — Lupescu, D. Nicolae, Dan, Ivăncescu, Petescu, Datcu, Grozea, Dobrin, Tufan, Györfi — *și „albaștri"* — Gornea — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dinu, Deleanu, Ghergheli, Lupulescu Dembrovschi, Domide, Lucescu.

Notez ultimele absențe : Mocanu, cu inflamație la ochiul stîng, și Năsturescu, aflat în examene la școala de maiștri.

Se joacă pe zăpadă, dar cu nerv. Fiecare vrea să arate ce poate. Cel mai mult are de lucru Deleanu, căci extrema... Datcu pare în mare formă ! A trecut o jumătate de oră. Grozea a marcat un gol, Dembrovschi l-a imitat după un minut. Se schimbă terenurile. Discut cu Angelo Niculescu : „Mijlocul mă îngrijorează. Radu e bolnav, Anca e accidentat. Știu eu ? Poate Dan, pe fund, și Dinu mai în față... Poate Lupulescu..."

Antrenamentul s-a încheiat „remiză" : 3—3. Fețele băieților sînt înroșite de efort. Lucescu e lîngă mine :

— Ai alergat, Mircea, nu glumă !

— Ce să-i faci ? ! Mîine-poimîine e 16 aprilie și... Sideris ante portas !

Alături, Sătmăreanu zîmbește ușor. Știe el ce știe...

Ultimele „secvențe" ale încălzirii... Antrenorul C. Drăgușin susține că marea majoritate a metodelor folosite la încălzire sînt „made în Manchester United". De-ar fi de bun augur !

Foto : THEO MACARSCHI

Din carnetul cronicarului

PE CUVÎNT DE ONOARE ?

La Tg. Mureș, cu puțin înaintea fluierului final al meciului A.S.A. Tîrgu Mureș — Farul, la o fază confuză, conducătorul jocului, E. Martin, a acordat lovitură de la 11 metri în favoarea gazdelor, motivînd că Dumbravă (Farul), care căzuse la pămînt împreună cu Dondoș (A.S.A. Tîrgu Mureș), l-a împiedicat pe acesta din urmă să se ridice și să joace mingea.

Este adevărat că arbitrul se afla mai aproape de fază decît oricare altă persoană de pe stadion și că avea astfel posibilitatea să vadă dacă s-a comis sau nu o infracțiune. Dar, în orice meci, arbitrul este omul cel mai aproape de joc și, totuși, nu o dată deciziile sale sînt în contrast cu realitatea. În cazul de la Tg. Mureș, trebuie să reținem faptul că NIMENI în afară de E. Martin n-a văzut faultul cu pricina. Nici observatorul federal, Coloman Braun-Bogdan, cu care am stat de vorbă după meci, nu ne-a putut oferi o precizare, argumentînd că faza a fost foarte confuză.

În schimb, avem noi o întrebare clară pentru conducătorul partidei : ÎN ACELEAȘI CONDIȚII, ați fi acordat lovitură de la 11 metri și pentru oaspeți ? Pe cuvînt de onoare ?

Dorin ȘTEFLEA

Încă un cotonogar ?

Nimic de zis despre o serie de calități ale tînărului fotbalist Dumitru, de la Rapid, care au determinat conducerea acestei echipe să-l titularizeze în prima formație, încredințîndu-i tricoul cu nr 10. Aceste calități au fost apreciate și de cronicarii sportivi care, nu o dată, sub forma notelor sau a unor cuvinte elogioase au relevat talentul acestui jucător, aportul pe care îl aduce acesta în linia mediană — cheie — a echipei din Giulești.

Iată însă că, în ultima vreme, avem ocazia să constatăm în jocul lui Dumitru o înclinație spre duritățI, spre intrări periculoase, atît pentru adversar cît și pentru el însuși. Mai pe față, mai pe ascuns, el a început să-și „ciocănească" adversarii, să „între" tare pentru a-i intimida, încălcînd disciplina și etica sportivă. Așa a procedat și duminică, în unele momente ale meciului Rapid — Universitatea Cluj, deși pregătirea sa tehnică — bună — nu trebuia să-l împingă pe acest drum.

Îl întrebăm : ce are de gînd ? Vrea neapărat să-și asigure un loc de bază într-o eventuală „echipă a cotonogarilor", pe care am putea-o alcătui într-o zi, ținînd seama de răul pe care îl fac fotbalului jucătorii care acționează de o asemenea manieră ?

Dar, există și măsuri disciplinare, pe care le-ar putea lua, fie clubul, fie organul de resort al F.R.F.

Jack BERARIU

MANIFESTĂRI REPROBABILE

În planul tactic elaborat de antrenorul C. Drăgușin pentru partida de la Bacău, Oaidă a avut de îndeplinit clasicul rol de „ghimpe" înfipt în pieptul apărării adverse, omul care să se bată pentru un gol, pe contraatac.

Lupta sa — cînd cu Nunweiller IV, cînd cu Velicu — a fost aprigă, fără menajamente, iar starea terenului (înghețat, alunecos) a determinat și unele ciocniri mai violente, sancționate prompt de arbitrul Cornel Nițescu. Ceea ce însă mi s-a părut cu totul de neînțeles și reprobabil a fost atitudinea unei părți din public la adresa lui Oaidă. Unii spectatori nu s-au mulțumit să-l vizeze numai verbal, ci au aruncat în el cu gheață și noroi. Nici antrenorul Drăgușin n-a scăpat de unele „amabilități". La sfîrșitul meciului, o piatră aruncată la nimereală l-a lovit în cap pe tușierul O. Turcitu.

Conducerea clubului Dinamo Bacău are datoria să ia măsuri pentru a feri, pe viitor, oaspeții — jucători și arbitri — de astfel de manifestări care, în cele din urmă, pot duce la suspendarea terenului.

P.S. Dacă am acordat, totuși, nota 6 publicului băcăuan, am făcut-o din considerentul că numai o parte dintre spectatori se pot identifica în rîndurile de mai sus, marea majoritate menținîndu-se în limitele decenței și buneicuviințe. (G.M.).

fotbal

Fără strălucire — dar cu randament

Cu francheța și sinceritatea care îl caracterizează, antrenorul N. Dumitrescu recunoștea, la sfîrșitul meciului disputat în Orașul dr. Petru Groza, că echipa sa a avut o comportare — în general — modestă, evoluția ei din acest început de sezon menținîndu-se sub nivelul celei din toamnă.

Desigur, în condițiile seriozității cu care se muncește la U.T.A., ale disciplinei liber consimțite de care dau dovadă elevii lui Coco Dumitrescu, formația arădeană va putea atinge din nou — în viitorul apropiat — forma de vîrf (deși intensa solicitare competițională din această primăvară pare mai degrabă să ducă spre un efect contrar).

Ceea ce se poate remarca, însă, este că U.T.A., chiar și în această situație, a obținut rezultate foarte bune : trei victorii și o egalitate în patru partide — două de campionat și două de cupă — dintre care trei susținute în deplasare, înaintașii săi înscriind 12 goluri. Aceasta dovedește că echipa arădeană a căpătat suficientă maturitate, că are de-acum o bună experiență, care o ajută — chiar și atunci cînd nu strălucește — să se impună în fața adversarilor săi, să obțină ceea ce dorește, printr-un joc prudent și economicos, dar eficace.

★

Așa cum arătam și în cronica apărută luni, pentru Orașul dr. Petru Groza meciul de fotbal Crișul — U.T.A. a constituit un adevărat eveniment. Cu deosebită plăcere am putut constata că gazdele au făcut totul pentru a fi la înălțime. Panouri imense dispuse pe strada principală atrăgeau atenția, printre altele, că este pentru prima oară cînd din acest oraș se va retransmite prin radio un meci de fotbal și, totodată, invitau publicul local să se manifeste în mod cît mai sportiv. Indicatoare plasate la tot pasul arătau drumul spre arena de fotbal. În fine, la stadion nu se uitase nici un amănunt de organizare.

Cu toate acestea, n-am putea să spunem că alegerea localității ca gazdă a partidei Crișul — U.T.A. a constituit cea mai bună soluție. Aceasta mai ales din motivul că tribunele stadionului din localitate n-au făcut față afluenței mari de public. În aglomerația produsă, și îndeosebi din cauza lipsei de prevedere a organizatorilor, un chioșc de lemn luat cu asalt de spectatori s-a prăbușit, accidentul soldîndu-se, din fericire, numai cu rănirea unui tînăr, care a fost dus imediat la spital.

Pe de altă parte, construcția necorespunzătoare a gardului împrejmuitor a permis pătrunderea în terenul de joc a unor spectatori aflați în stare de ebrietate, care au tulburat în anumite momente desfășurarea partidei dintre echipele de tineret.

În aceste condiții, a fost cu atît mai salutară nota de perfectă sportivitate în care a decurs întîlnirea, precum și maniera corectă de arbitraj a lui Aurel Bentu. Căci altfel, cine știe ce se mai putea întîmpla...

C. F.

ARBITRII JOCURILOR ETAPEI A XVIII-a

Colegiul central al arbitrilor ne-a comunicat ieri lista „cavalerilor fluierului" delegați la jocurile etapei a XVIII-a a diviziei naționale A de fotbal :

CRIȘUL — „U" CRAIOVA: Gheorghe Popovici — la centru, C. Ghemingean și A Rădulescu — la linie (toți din București).

U.T.A. — STEAUA : Emil Vlaiculescu (Ploiești) — la centru, M. Marinciu (Ploiești) și Ioan Rus (Tg. Mureș) — la linie

A.S.A. TG. MUREȘ — RAPID : Nicolae Cursaru (Ploiești) — la centru, Al. Alexe (Rm. Vîlcea) și C. Nițescu (Sibiu) — la linie.

PROGRESUL — VAGONUL : Nicolae Rainea (Bîrlad) — la centru, S. Mureșan (Turda) și V. Mezaroș (Cluj) — la linie.

JIUL — DINAMO BACĂU: Gheorghe Manole — la centru, N. Stavru și R Cocoi — la linie (toți din Constanța).

DINAMO BUCUREȘTI — F. C. ARGEȘ : Alexandru Toth — la centru, M. Bădulescu și Tr. Vecan — la linie (toți din Oradea).

PETROLUL — FARUL : Aurel Bentu — la centru, R. Buzdun și Al. Pîrvu — la linie (toți din București).

„U" CLUJ — POLITEHNICA : Constantin Petrea — la centru, V. Dumitrescu și Gh. Limona — la linie (toți din București).

CUM A FOST LA MAR DEL PLATA ?

(Urmare din pag. 1)

dar sorții au decis să-l întîlnesc pe puternicul luptător bulgar Hristo Traikov. Am cîștigat — făcînd, cred, un meci bun — însă doar la puncte, și după „egalul" cu redutabilul Rustem Kazakov, căruia îi convenea de minune acest rezultat, am devenit un simplu spectator. Îmi pare foarte rău...

N.R. Este, totuși, remarcabil faptul că Ion Baciu a arătat că știe să piardă și să învețe. Dar, să nu uite că în 1967, la București, Ion Baciu a cucerit titlul mondial !

S. POPESCU : „Lung — și greu e drumul spre medalia de aur !"

Mai întîi, cîteva precizări. La Mar del Plata am debutat la categoria 68 kg (înainte am concurat la 63 kg). Întîlneam, așadar, pentru prima oară pe adversarii înscriși la această ediție a campionatelor mondiale. Nu este un lucru lipsit de importanță. În plus, destul de mulți participanți (11) care — după cum i-am văzut ulterior — au fost mai bine pregătiți ca la Jocurile Olimpice din Mexic. Nu pot spune că sorții mi-au fost potrivnici. După primele trei tururi rămăsesem cu 0 puncte, realizînd victorii prin descalificare în fața luptătorilor Gordon Garvis (Canada), B. Buzzard (S.U.A.) și Yoshiteru Takahasi (Japonia). Și, totuși, ce lung e drumul spre medalia de aur !

Mai departe n-am riscat. În întîlnirea cu luptătorul vest-german Klaus Rost am urmărit, tactic, un rezultat egal pentru a rămîne trei în finala categoriei. Am reușit, totalizînd după această partidă 2,5 p. A urmat meciul cu iugoslavul Sreten Damianovici (egal) și, în sfîrșit, cu sovieticul Iuri Grigoriev (din nou „egal", exact ceea ce era necesar pentru locul I !), întîlnire care mi s-a părut cea mai grea și mai lungă din toate cele susținute pînă acum în cariera mea sportivă. Am terminat epuizat finala, dar mărita...

N. NEGUȚ : „Progrese tehnice remarcabile la toți adversarii".

Comparațiile le-am făcut cu întrecerile de la Jocurile Olimpice, întrucît la campionatele mondiale am debutat abia acum, la ediția din Argentina. Mi s-a părut, însă, evident faptul că tendința generală a luptătorilor de la categoria mea (90 kg) este perfecționarea cunoștințelor tehnice în primul rînd, și numai după aceea dezvoltarea forței și rezistenței.

De toate acestea m-am convins încă din primele meciuri cîștigate prin tuș la Elio Francone (Argentina) și Ettienne Martinetti (Elveția), dar, mai ales, în partidele următoare, cînd am întîlnit adversari foarte bine pregătiți tehnic. Este vorba de norvegianul Hakom Overbye, pe care l-am întrecut la puncte, de sovieticul Alexei Jurkevici (după mine, cel mai bun, merituos cîștigător) la care am pierdut la puncte, și de luptătorul bulgar Venko Tințarov, un adversar nu atît de puternic ca Jurkevici, dar excelent pregătit tehnic și tactic, arme cu care de altfel, m-a învins la tuș.

Cel mai greu meci a fost, însă, cu luptătorul sovietic (cu un rezultat egal, păstram șanse chiar pentru locul I), iar cel mai bun — după părerea mea — cu Overbye, în compania căruia, la europene, nu reușisem decît egalitate.

N. MARTINESCU : „Am ratat o ocazie unică".

La categoria mea (100 kg), s-au înscris doar 7 concurenți. Este drept, cei mai mulți luptători cu experiență, medaliați la diferite competiții de amploare. Dar, dintre aceștia, pe unii din cei mai buni (suedezul Lennard Eriksson și norvegianul Hem Tore) îi învinsesem în alte întîlniri, iar pretendentul principal la titlu, sovieticul Nikolai Iakovenko, n-a strălucit în primele două partide. Aveam, deci, șanse mari la medalii, poate chiar la cea de aur. M-am îmbolnăvit, însă, în preziua concursului și (dar cu două meciuri egale și o înfrîngere la tuș) am ratat o ocazie unică. Să vă mai spun cît de rău îmi pare ?

★

Și acum, au cuvîntul cei doi sportivi care ne-au reprezentat la întrecerile de lupte libere, unde — după cum se știe — rezultatele obținute au fost total nesatisfăcătoare.

P. COMAN : „Sînt foarte nemulțumit. Poate că am stat prea mult în categorie..."

Deci, două eliminări ! Prima, la greco-romane, mai ușor explicabilă prin faptul că n-am mai participat la aceste întreceri de cînd eram junior și, în plus, am întîlnit adversari redutabili, clasați, de altfel, pe primele locuri în clasamentul categoriei. Poate că nici nu trebuia să particip la greco-romane, poate că n-a fost bine să stau atît de mult în categorie ! La libere, cred că tocmai din aceste cauze am evoluat sub posibilitățI și sub așteptările antrenorului meu, și am încercat, din nou, neplăcutul sentiment al eliminării. Sînt forate nemulțumit de acest lucru.

F. BOLLA : „Nici acum nu-mi explic..."

Pînă după primul meci m-am simțit excelent. L-am învins, cu multă ușurință, pe argentinianul Eduardo Menozzi, e drept, un adversar fără multă experiență, dar apoi n-am mai știut ce se întîmplă. Nici brațele, nici picioarele nu aveau forța lor obișnuită. Simțeam că îmi arde tot corpul. Cert este că evoluțiile ulterioare au constituit decepții atît pentru mine, cît și pentru antrenori. Îmi este greu să explic eliminarea dintr-un campionat în care-mi pusesem mari speranțe.

★

Opinii, explicații, amănunte pe care le facem publice, pentru a oferi cititorilor o retrospectivă mai completă a campionatelor mondiale de lupte de la Mar del Plata și, în același timp, pentru a furniza specialiștilor și Biroului federal noi puncte de reper înaintea unei analize pe care o dorim cît mai bogată în învățăminte.

MOZAIC PUGILISTIC

Colegul nostru R. Vilara critica, pe bună dreptate, într-una din reverierile sale pe marginea meciului de box România — Iugoslavia (10—12), pe cei doi oficiali români prezenți la Belgrad, M. Stănescu, D. Dimulescu, care au acordat credit în toate întîlnirile boxerilor echipei noastre. Mai concret, indiferent dacă au fost depășiți, cum a fost cazul lui C. Gruiescu sau V. Zilberman sau au învins net de maniera lui V. Antoniu, cei doi oficiali au înscris pe buletinele lor ca învingător numele unui boxer român. Așadar, după originala manieră de a oficia și de a cîntări — la sfîrșitul celor 9 minute — punctajul, M. Stănescu și D. Dimulescu, au apreciat că echipa noastră trebuia să cîștige întîlnirea cu... 22—0 ! Optica celor doi oficiali, cu vechi state de servicii, ne surprinde total, mai ales că în ultimele luni, cu prilejul diferitelor întîlniri internaționale sau interne, atît M. Stănescu cît și D. Dimulescu au dat dovadă de multă obiectivitate. Dar ce se întîmplă, în general, cînd oficialii noștri sînt programați să evolueze peste hotare ? Se pare că ei nu înțeleg că, și în continuare, au datoria să fie la fel de loiali și să aprecieze fără părtinire, un meci de box, chiar dacă unul dintre combatanți poartă maioul echipei României. Mulți dintre oficialii noștri cred că în postura pe care o au în asemenea situații, au și „sarcina" ca, indiferent ce se petrece între corzile ringului, să consemneze ca învingător pe reprezentantul echipei cu care a făcut deplasarea. Comportarea la Belgrad a celor doi cavaleri ai ringului a decepționat și considerăm că federația are datoria să analizeze temeinic și să ia măsurile corespunzătoare.

Și pentru că sîntem la acest capitol vrem să arătăm că, de multe ori, chiar și în meciurile din țară oficialii noștri se simt parcă „obligați" față de federația care-i programează să dea semnalul unor decizii false care produc ilaritate și provoacă discuții penibile. Pe de altă parte — din păcate — sînt cazuri cînd și unii dintre arbitrii noștri corecți, mai ales la meciurile internaționale ale echipei noastre programate peste hotare, sînt mai apoi „stigmatizați" de colegii lor din țară pentru că nu au știut să... tragă la timp, pentru ca rezultatul să ne fie favorabil. Acest lucru nu este admisibil și asemenea practici trebuie înfierate.

Boxerii noștri nu se mai pot plînge, că, în ultimul timp, au fost defavorizați, ca altă dată, de către oficialii străini. Să nu uităm că la J.O. de la Ciudad de Mexico numai C. Ciucă a plătit scump cu ratarea calificării, din cauza unor arbitri incorecți care n-au făcut altceva decît să plătească niște polițe mai vechi (vezi campionatele europene de la Roma și turneul internațional de anul trecut din sala Floreasca). În rest, nu am fost nici defavorizați, nici favorizați, ci analizați corect în spiritul literei regulamentului. Să nu uităm că C. Cutov, cu două avertismente pentru lovituri cu mănușa deschisă, a primit totuși decizia în meciul cu bulgarul Ilicev, că lui I. Monea, deși numărat în rundul III, în fața polonezului Dragan, i-a fost acordat credit cu 4—1 și că I. Covaci l-a eliminat cu 3—2 pe polonezul Stachurschi, la capătul unui meci foarte strîns, în care nimeni dintre noi nu s-ar fi supărat dacă decizia era inversă.

Ne aflăm acum înaintea campionatelor europene de la București și considerăm că este de datoria noastră de a ne cîștiga o reputație bună demonstrînd amatorilor de sport de pretutindeni că în România nu numai spectatorii sînt obiectivi, ci și oficialii.

Paul OCHIALBI

Despre un posibil... 22—0 !

292 976 lei report la tragerea LOTO de vineri

După aplicarea unei noi formule tehnice la Loto au ieșit clar în evidență marile avantaje care se oferă participanților. Astfel, săptămînă de săptămînă a crescut numărul cîștigătorilor și valoarea premiilor. Dăm mai jos cîțiva dintre marii cîștigători înregistrați la Loto de la începutul anului :

200 000 lei : Păduraru Dumitru — com. Berceni — Prahova (5.I.).

200 000 lei : Cazacu Catinca — com. Șivița — Galați (7.III.)

130 701 lei : Moldar Ion — Timișoara (24.I.)

110 590 lei : Rade Ștefan — Tulcea (7.III.)

110 590 lei : Anton Vasile — Bîrlad (7.III.)

100 657 lei : Brădeanu Elisabeta — Pitești (31.I.)

90 940 lei : Paul Minerva — Sibiu (7.II.)

93 527 lei : Keul Martha — Dumbrăveni (21.II.)

87 909 lei : Balteș Isaia — București (14.II) și alții.

Un frumos succes a înregistrat participanta Cazacu Catinca din comuna Șivița județul Galați care la tragerea Mărțișorului a jucat un bilet sfert de 8 variante (10 lei) și a obținut cu numerele 60-56-69 un premiu de 200 000 lei.

La tragerea Mărțișorului s-a înregistrat și un raport de 292 976 lei (71 796 lei la extragerea I și 221 180 lei la extragerea a II-a), care este valabil pentru tragerea de vineri 21 martie a.c. Deci, este în interesul participanților ca pentru tragerea Loto de vineri să-și procure bilete care participă la ambele extrageri, cea mai mare parte din reportul de 221 180 lei — atribuindu-se la extragerea a II-a.

★

Tragerea Pronoexpres de azi va avea loc în Capitală — în sala Clubului Finanțe Bănci din str. Doamnei nr. 2 — la ora 18,30. Ea va fi precedată de tragerea la sorți a autoturismelor de la tragerea Mărțișorului.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 11 DIN 16 MARTIE

Categoria I (13 rezultate) : 4,5 variante a 29 290 lei.

Categoria a II-a (12 rezultate) : 107,5 variante a 1 471 lei.

Categoria a III-a (11 rezultate) : 1 171,5 variante a 202 lei.

PAVEL NEDELCEA: „Cred că Giju nu e imbatabil !"

NEDELCEA
văzut de
Neagu RĂDULESCU

Pentru a trece pragul sălii de box — sport în care numele lui a început în ultimul timp să capete tot mai multă reverberație — „cocoșul" Pavel Nedelcea a trebuit să agațe în cui racheta de tenis. Și nu a făcut-o cu inima ușoară, căci i se prevedea un viitor frumos în fața fileului, anul 1962 găsindu-l între componenții lotului național de juniori. „De la primul antrenament cu mănușile, parcă nu jucasem tenis niciodată ! Boxul mă atrăgea ca un magnet" — ne mărturisea mai tîrziu.

Primii pași între corzile ringului i-a făcut tînărul acesta suplu — 54 kg și 1,64 m — în orașul natal, Reșița, la clubul C.S.M.S. cu maestrul Aurel Gherghina, omul care-l conduce și acum din colțul careului magic și, am adăuga noi, cu destul succes. După trei ani de anonimat (sau „de acumulări" — cum îi place antrenorului reșițean să spună), Nedelcea culege prima sa satisfacție pugilistică la campionatul național de juniori, ajungînd în finală.

Ulterior, se impune, surprinzător (nimeni nu-i acorda nici un credit), la „Turneul speranțelor olimpice", cînd urcă pe podiumul de premiere, pe treapta a treia la Berlin (1966) și pe cea secundă la Budapesta (1967). Ultimele adnotări de pe cartea de vizită a boxerului reșițean sînt : medalia de argint obținută la Festivalul mondial al tineretului de la Sofia (1967) și cea de bronz primită la capătul ultimelor campionate naționale.

Ultima oară cînd i-am avut în față pe Pavel Nedelcea era într-o simbătă, după o gală găzduită de sala Dinamo, gală în care acesta coborîse scările ringului cu fruntea sus. L-am întrebat ce părere are despre încluderea sa în lotul național, despre prezumtivele șanse la „europene".

La început, ne-a răspuns evaziv, la modul cel mai general cu putință : „Mă bucură, desigur. Este un merit al maestrului Gherghina și al lui Titi Dumitrescu, care mă pregătește la lot...". Apoi, s-a dezlănțuit, amintindu-ni-l, instinctiv, pe boxerul rapid și mobil care cu cîteva minute înainte își surclasase adversarul, pe I. Lungu, în aplauzele entuziaste ale asistenței : „În curînd voi împlini 22 de ani (n.a. la 18 martie), mă simt mai bine pregătit ca oricînd, deși mai am atîtea de învățat. După 6 ani de box, poate că am ajuns la vîrsta marii performanțe... În consecință, intenționez — nu, nu mă gîndesc încă la europene, mai e pînă atunci — să atac titlul de campion național. Adversarul cel mai de temut ? Cunoașteți răspunsul : campionul european Nicolae Giju, un boxer aproape complet. Giju este, desigur, foarte tare, dar nu imbatabil !".

În drumul său ascendent, „cocoșul" reșițean Pavel Nedelcea va întîlni, probabil, obstacolul Giju. Ne e foarte greu să apreciem de partea căruia dintre ei va înclina balanța izbînzii, dar cuvintele elevului lui A. Gherghina reprezintă o certă promisiune. Promisiunea unei confruntări de mare spectacol.

Ov. I.

START ÎN ETAPA DE ZONĂ

Campionatele naționale de box se apropie de punctul final. Săptămîna aceasta, în zilele de 19, 20 și 22 martie, se vor disputa — în orașele CLUJ, BRAȘOV, CRAIOVA, BACĂU, TIMIȘOARA și GALAȚI — întrecerile din cadrul etapei zonale. Aproximativ 350 de pugiliști din Capitală și din provincie vor ataca primul loc la cele 11 categorii de greutate, toți țintind participarea la turneul final de la București, programat între 4 și 13 aprilie.

Inițial, forul de specialitate stabilise 8 localități, care să găzduiască etapa zonală. Datorită faptului că boxerii selecționați în lotul pentru campionatele europene sînt angrenați în această perioadă în întîlniri internaționale (este vorba despre meciurile România—Bulgaria și București—Berlin), numărul zonelor a fost redus la 6, în acestea fiind incluși și sportivii programați inițial să evolueze în orașele Ploiești și Suceava. Astfel, campionii județelor Suceava, Satu Mare, Harghita, Sălaj, Hunedoara, Cluj și Mureș vor lupta în zona de LA CLUJ ; campionii din Ploiești, Covasna, Sibiu, Arad, Bistrița și Brașov — LA BRAȘOV ; campionii din Brăila, Teleorman, Gorj, Mehedinți, Olt, Caraș-Severin, Dolj — LA CRAIOVA ; campionii din Constanța, Neamț, Botoșani, Vaslui, Buzău, Bacău, Argeș — LA BACĂU ; campionii din București, Timiș, Maramureș, Vîlcea, Alba, Bihor — LA TIMIȘOARA ; campionii din Vrancea, Tulcea, Iași, Ilfov, Galați, Ialomița, Dîmbovița — LA GALAȚI.

Conducerea „ostilităților" a fost încredințată următorilor arbitri-județători : BRAȘOV : P. Epureanu, M. Zamfirescu, A. Rișat, Z. Ferber, N. Babețin ; CRAIOVA : Gh. Stănescu, Fl. Piroiu, I. Necula, I. Băncescu, I. Ștefănescu ; CLUJ : E. Lazăr, P. Mihelfi, Gh. Almadi, I. Olah, E. Sava ; BACĂU : M. Stănescu, Gh. Mihai, D. Ionel, Gh. Șeitan, I. Mușat ; TIMIȘOARA : V. Șchiopu, P. Dumitrescu, I. Chendreanu, L. Sacaci, Al. Izverniceanu ; GALAȚI : N. Matei, Gh. Sibana, I. Niculescu, D. Oprișan, I. Dumitru.